

Zjavenie Ježiša Krista – číslo pätnásť

Siedma pečať a odpečatenie prorockej pravdy

Jeff Pippenger

2023-11-13

A keď otvoril siedmu pečať, nastalo v nebi mlčanie asi na pol hodiny. A videl som siedmich anjelov, ktorí stáli pred Bohom; a im bolo daných sedem trúb. A prišiel iný anjel a postavil sa k oltáru so zlatou kadidelnicou; a bolo mu dané mnoho kadidla, aby ho obetoval s modlitbami všetkých svätých na zlatom oltári, ktorý bol pred trónom. A dym kadidla, ktorý vystupoval s modlitbami svätých z ruky anjela, vystúpil pred Boha. A anjel vzal kadidelnicu, naplnil ju ohňom z oltára a hodil ho na zem; a zazneli hlasy, hromy, blesky a nastalo zemetrasenie. Zjavenie 8:1–5.

Zaoberáme sa vyliatím svätého ohňa z nebeskej svätyne v čase dejín, keď Spojené štáty privedú z prvého neba dolu nesvätý oheň. Zjavenie toho, čo vyslovilo sedem hromov v desiatej kapitole Zjavenia, malo zostať zapečatené až do chvíle tesne pred uzavretím času milosti. Čas milosti je tiež znázornený ako stojaci na prahu uzavretia, keď je otvorená siedma pečať.

A povedal mi: „Nezapečatuj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvrený, nech je poškvrený ešte; a kto je spravodlivý, nech je spravodlivý ešte; a kto je svätý, nech sa posväcuje ešte.“ Zjavenie 22:10, 11.

Otvorenie siedmej pečate sa uskutočňuje, keď sa sedem anjelov pripravuje trúbiť.

A sedem anjelov, ktorí mali sedem trúb, sa pripravilo, aby zatroubili. Zjavenie 8:6.

Keď sa skončí čas milosti, „nikto“ nebude „môcť vojsť do chrámu“, lebo Kristov príhovor za hriechy ľudí sa skončil. Čas milosti sa skončil a siedmim anjelom je prikázané vyliť čase Božieho hnevu.

A chrám sa naplnil dymom od slávy Božej a od jeho moci; a nikto nemohol vojsť do chrámu, kým sa nedokonalo sedem rán siedmich anjelov. A počul som mohutný hlas z chrámu, ktorý hovoril siedmim anjelom: Chodte a vylejte čase hnevu Božieho na zem. Zjavenie 15:8, 16:1.

Niž nenasvedčuje tomu, že sedem anjelov, ktorí trúbia na sedem trúb v Zjavení v kapitolách deväť až jedenásť, sa líši od siedmich anjelov, ktorí vylievajú sedem posledných rán. Naopak, prorocké charakteristiky súdov, znázornených siedmimi trúbami, sú paralelné s miestom a účinkami siedmich čias Božieho hnevu v šestnástej kapitole. Ako priamejšie prepojenie sú súdy trúb výslovne nazvané ranami.

A ostatní ľudia, ktorí neboli zabití týmito ranami, ani tak nečinili pokánie zo skutkov svojich rúk, aby sa neklaňali démonom a modlám zo zlata, zo striebra, z medi, z kameňa a z dreva, ktoré nemôžu ani vidieť, ani počuť, ani chodiť. Zjavenie 9:20.

Otvorenie siedmej pečate je zámerne zasadené do kontextu blízkosti ukončenia času milosti. Siedma pečať predstavuje druhého svedka toho, čo „vyslovilo“ sedem hromov, o čom bolo Jánovi a tiež Pavlovi zakázané písať.

A zvolal mocným hlasom, ako keď reve lev; a keď zvolal, sedem hromov vydalo svoje hlasy. A keď sedem hromov vydalo svoje hlasy, chcel som písať; ale počul som hlas z neba, ktorý mi hovoril: Zapečať to, čo vyrieklo sedem hromov, a nepíš to. Zjavenie 10:3, 4.

To, čo „vyrieklo“ sedem hromov, bolo zapečatené; a v dvadsiatej druhej kapitole malo byť proroctvo, ktoré bolo v knihe Zjavenia zapečatené, odpečatené; a podobne ako pri siedmej pečati, malo byť odpečatené tesne pred uzavretím času milosti.

Sestra Whiteová poukazuje na to, že zapečatenie toho, čo sedem hromov „vyslovilo“, predstavovalo ten istý čin Leva z kmeňa Júdovho, ako keď prikázal Danielovi zapečatiť jeho knihu až do času konca. Knihy Daniel a Zjavenie sú tou istou knihou a v Zjavení je Ježiš predstavený ako Lev z kmeňa Júdovho, keď otvára knihu, ktorá bola zapečatená siedmimi pečaťami; preto to bol Lev z kmeňa Júdovho, ktorý aj Danielovi prikázal zapečatiť jeho knihu až do času konca. Lev z kmeňa Júdovho je Ten, ktorý pečatí a odpečatňuje svoje Slovo, lebo On je Slovo.

„Keď týchto sedem hromov prehovorilo svojimi hlasmi, prichádza k Jánovi, podobne ako k Danielovi vo vzťahu k malej knižke, prikaz: ‚Zapečať to, čo vyrieklo sedem hromov.‘“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 971.

Vnútorne dôkazy v knihách Daniel a Zjavenie ukazujú, že odpečatenie siedmej pečate je druhým svedectvom o odpečatení toho, čo vyrieklo sedem hromov. Odpečatenie knihy Daniel, ako aj odpečatenie knihy, ktorá bola zapečatená siedmimi pečaťami, ukazujú, že pravdy, ktoré sa zjavujú, keď je proročké posolstvo odpečatené, majú postupný charakter. Preto to kniha Daniel označuje ako rozmnoženie poznania a kniha Zjavenie to zobrazuje ako odstraňovanie jednej pečate za druhou.

Je to svetlo, ktoré žiari čoraz jasnejšie až do dokonalého dňa.

Ale chodník spravodlivých je ako svietiace svetlo, ktoré svieti čoraz viac až do dokonalého dňa. Príslovia 4,18.

Keď je „pravda“ odpečatená, je postupná.

„Ak bolo potrebné, aby si Boží ľud v dávnych časoch často pripomínal Jeho zaobchádzanie s ním v milosrdenstve i súde, v rade i pokarhaní, rovnako dôležité je, aby sme rozjímali o pravdách odovzdaných nám v Jeho Slove — pravdách, ktoré nás, ak ich budeme brať na zreteľ, privedú k pokore, podriadenosti a poslušnosti voči Bohu. Máme byť posvätení skrze pravdu. Božie Slovo predkladá osobitné pravdy pre každý vek. Božiemu zaobchádzaniu s Jeho ľudom v minulosti máme venovať starostlivú pozornosť. Mali by sme sa naučiť poučeniam, ktoré nás má naučiť. No nemáme sa uspokojiť iba s nimi. Boh vedie svoj ľud krok za krokom. Pravda je postupná. Úprimný hľadajúci bude neustále prijímať svetlo z neba. Čo je pravda? — to má byť stále našou otázkou.“ Signs of the Times, 26. mája 1881.

Na konci júla 2023 sa začalo odpečat'ovať Zjavenie Ježiša Krista.

Tak ako pri siedmej pečati a tiež pri hlasoch siedmich hromov, Zjavenie Ježiša Krista sa odpečat'uje tesne pred uzavretím času milosti. Poskytuje tretie svedectvo toho istého posolstva, ktoré je znázornené odstránením siedmej pečate a siedmimi hromami. Tieto tri znázornenia v knihe Zjavenia sú troma svedkami, ktorí sa spájajú, aby vytvorili posolstvo Zjavenia Ježiša Krista. Odpečat'ovanie týchto troch svedkov je postupné. Aj jeho účinky sú postupné.

„Poslušnosť Božiemu zákonu je posvätením. Mnohí majú v súvislosti s týmto dielom v duši mylné predstavy, no Ježiš sa modlil, aby jeho učeníci boli posvätení pravdou, a dodal: ‚Tvoje slovo je pravda‘ (Ján 17,17). Posvätenie nie je okamžité, ale postupné dielo, tak ako je poslušnosť nepretržitá. Pokiaľ len Satan dolieha na nás svojimi pokušeniami, zápas o premáhanie seba bude musieť byť vedený znova a znova; no prostredníctvom poslušnosti bude pravda posväcovať dušu. Tí, ktorí sú verní pravde, skrze zásluhy Krista premôžu každú slabosť charakteru, ktorá ich viedla k tomu, aby ich formovala každá premenlivá životná okolnosť.“
Faith and Works, 85.

Postupný rozvoj porozumenia Zjaveniu Ježiša Krista sa začal zverejňovať na konci júla 2023. Proces porozumenia pravdám, ktoré sa v tom čase začali zverejňovať, sa začal krátko po 18. júli 2020.

Pravda, ktorá je označená v posolstve o odpečatení siedmej pečate, sa vzťahuje na orientačný bod Polnočného volania. Polnočné volanie v dejinách milleritov bolo postupným rozvíjaním pravdy a túto skutočnosť možno preukázať historickým prehľadom diela Samuela Snowa. Ježiš znázorňuje hnutie tretieho anjela hnutím prvého anjela, lebo vždy znázorňuje koniec začiatkom.

Pravdy, ktoré sa spájajú a tvoria posolstvo Polnočného volania, sú porozumením tomu, kto je Boh, a tomu, ako je Jeho charakter predstavený v Jeho Slove. Tieto pravdy zahŕňajú veľmi podrobný opis historického procesu, ktorý naplnia tí, čo napokon budú ohlasovať posolstvo Polnočného volania. Skryté dejiny siedmich hromov sú tým, čo tento historický proces identifikuje. Siedma pečať je súčasťou tohto podrobného historického procesu, ale jej zjavenie je zamerané na časové obdobie, ktoré sa začína, keď je posolstvo Polnočného volania dokončené, a tým označuje, kedy je zavŕšené zapečatenie sto štyridsaťštyri tisíc. Postupné odnímanie siedmej pečate sa začína, keď je posolstvo Polnočného volania plne rozvinuté, ako to znázorňuje táborové zhromaždenie v Exeteri v lete roku 1844. Tieto články predstavujú vaše osobné pozvanie prísť na táborové zhromaždenie v Exeteri.

Keď je otvorená siedma pečať, oheň z oltára je vrhnutý na zem a zaznievajú „hlasy, hromy, blesky a zemetrasenie“. „Hlas“ predstavuje trúbu.

Volaj mocne, nešetri sa, pozdvihni svoj hlas ako trúbu a oznám môjmu ľudu ich priestupok a domu Jákobovmu ich hriechy. Izaiáš 58,1.

Hlas trúby označuje posolstvo, ktoré varuje pred hroziacim súdom. Keď Izaiáš prikazuje Božiemu ľudu, aby pozdvihol svoj hlas ako trúbu, má „volať“ nahlas. Posolstvo Polnočného volania je odpečatené tesne pred hodinou zemetrasenia nedel'ného zákona. Posolstvo Polnočného volania,

ktoré je odpečatené tesne pred čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom, je posolstvom, ktoré narastá do mocného volania. Keď Izaiáš hovorí: „Volaj nahlas,“ odkazuje na spojenie mocného volania tretieho anjela, ktoré je druhým hlasom pripájajúcim sa k posolstvu Polnočného volania. Mocné posolstvo Polnočného volania je varovaním siedmej trúby, ktorá je tretím beda. Boží ľud musí rozumieť, že keď zaznie toto trúbové posolstvo, nachádza sa v posledných okamihoch času svojej skúšky. Preto je Izaiášov príkaz varovaním pripraviť sa na uzavretie času milosti, varovaním, že trúbový súd tretieho beda islamu sa čoskoro udrie na Spojené štáty za to, že odmietli Božiu sobotu. Pri nedeľnom zákone Polnočné volanie, ktoré je prvým z dvoch „hlasov“ v 18. kapitole Zjavenia, narastá do mocného volania. Keď sú povolávané von ďalšie Božie deti, ktoré sú ešte stále v Babylone.

„Pravda pre tento čas, posolstvo tretieho anjela, má byť zvestovaná mocným hlasom, čo znamená s narastajúcou silou, ako sa približujeme k veľkej záverečnej skúške.“ The 1888 Materials, 710.

„Narastajúca moc“ „hlasného volania“ tretieho anjela bola predobrazená na Sinaji, keď Desatoro prikázal vyhlásiť sám Jehova. Poľnica v tomto príbehu silnela, keď sa vrch chvel a zahľabal sa dymom. Strach bol taký veľký, že sa i Mojžiš veľmi triasol. Vtedy ľud v bázni pozdvihol svoje „hlasy“ a prosil, aby Boží „hlas“ prestal znieť.

A zvuk trúby a hlas slov; ktorý hlas tí, čo ho počuli, prosili, aby im slovo viac nebolo hovorené. (Lebo nemohli zniesť to, čo bolo prikázané: A keby sa čo len zvíeta dotklo vrchu, bude ukameňované alebo prebodnuté šípom. A taký strašný bol ten pohľad, že Mojžiš povedal: Náramne sa bojím a trasiem sa.) Hebrejom 12:19–21.

„Hlas“, ktorý „počuli“, predstavuje „hlas“ výstražného posolstva tretieho anjela. V úzkostnej hrôze odpovedali svojimi vlastnými „hlasmi“. Hlasy pri nedeľnom zákone sú takisto znázornené nerozumnými pannami, ktoré prosia o olej, a hlasy múdrych panien im hovoria, aby si išli kúpiť pre seba. Na záver doby milosti pre ľudstvo „hlasy“ tých, ktorí spoznávajú, že sú stratení, tak ako nerozumné adventistické panny pri nedeľnom zákone, volajú, aby na nich padli skaly a vrchy. Nedeľný zákon je predobrazne znázornený vydaním zákona na vrchu Sinaj.

„Pri tých úžasných prejavoch božskej moci pri tej slávnostnej príležitosti,—tajomných tónoch trúby, ktoré silneli a stávali sa čoraz hrozivejšími, hromových úderoch ozývajúcich sa od každého horského svahu, zábleskoch blesku osvetľujúcich prísne a velebné výšiny, a na vrchole Sinaja, uprostred oblaku, víchrice a hustej temnoty, pri Božej sláve ako stravujúcom ohni,—pri týchto znameniach Jehovovej prítomnosti srdcia Izraela ochabovali od strachu a celé zhromaždenie „stálo zďaleka“. Aj Mojžiš zvolal: „Náramne sa bojím a trasiem sa.“ Potom nad zápasiacimi živlami zaznel hlas Jehovu, ktorý vyslovoval desať prikázaní svojho zákona.

„Keď veľké Božie zrkadlo zjavilo izraelskému ľudu jeho skutočný stav, ich duše zachvátila hrôza. Strašná moc Božích výrokov sa zdala byť väčšia, než by ich chvejúce sa telá mohli uniesť. Prosili Mojžiša: ‚Hovor ty s nami a budeme počúvať; ale nech s nami nehovorí Boh, aby sme nezomreli.‘ Keď im bolo predložené veľké Božie pravidlo spravodlivosti, uvedomili si, ako nikdy predtým, urážlivú povahu hriechu a svoju vlastnú vinu pred zrakom čistého a svätého Boha.“ Signs of the Times, 3. marca 1881.

Keď je oheň z oltára vrhnutý na zem, ozývajú sa „hlasy, hromy, blesky a zemetrasenie“. „Hromy a blesky“ sú symbolmi Božích súdov. Pri nedeľnom zákone budú Spojené štáty naplno naplnili svoj „kalich neprávosti“ a „národné odpadnutie bude nasledované národnou skazou“. „Kalich neprávosti“ sa naplní vo štvrtom pokolení, lebo oba rohy šelmy zo zeme prechádzajú štyrmi pokoleniami stupňujúcej sa vzbury. Nedeľný zákon označuje bod, v ktorom sú Božie súdy, znázornené „hromami a bleskami“, vykonané, a sú vykonané nad štvrtým pokolením.

„O Amorejcoch Hospodin povedal: ‚Vo štvrtom pokolení sa sem vrátia, lebo nepravosť Amorejcov ešte nedosiahla svoju plnosť.‘ Hoci tento národ vynikal svojím modlárstvom a skazenosťou, ešte nenaplnil času svojej neprávosti a Boh nedal príkaz na jeho úplné vyhladenie. Ľud mal vidieť Božiu moc zjavne prejavenu, aby zostal bez výhovorky. Súcitný Stvoriteľ bol ochotný znášať ich nepravosť až do štvrtého pokolenia. Potom, ak by sa neukázala nijaká zmena k lepšiemu, mali na nich dopadnúť Jeho súdy.“

„Nekonečný s neomylnou presnosťou stále vedie účet so všetkými národmi. Kým sa Jeho milosrdenstvo ponúka vo výzvach k pokániu, tento účet zostáva otvorený; ale keď čísla dosiahnu určitú mieru, ktorú určil Boh, začína služba Jeho hnevu. Účet sa uzatvára. Božská trepezlivosť sa končí. Už niet viac prihovárania sa milosrdenstva v ich prospech.“ Testimonies, zväzok 5, 208.

Sestra Whiteová označuje súdy, ktoré sa začínajú pri nedeľnom zákone, za „Božie ničivé súdy“. Učí, že pre nerozumných laodicejských adventistov je už neskoro, hoci mali príležitosť pripraviť sa na krízu o polnoci, no odmietli tak urobiť. Ten čas ničivých súdov pre nerozumné panny je „časom milosti“ pre tých, ktorí ešte nepočuli pravdu.

„Ó, keby ľud poznal čas svojho navštívenia! Je mnoho takých, ktorí ešte nepočuli skúšajúcu pravdu pre tento čas. Je mnoho takých, s ktorými zápasí Duch Boží. Čas Božích ničivých súdov je časom milosti pre tých, ktorí nemali príležitosť poznať, čo je pravda. Pán na nich bude hľadiť nežne. Jeho srdce milosrdenstva je pohnuté; Jeho ruka je ešte stále vystretá, aby zachránila, zatiaľ čo dvere sú zatvorené pre tých, ktorí nechceli vojsť.“ Testimonies, zväzok 9, 97.

Keď je otvorená siedma pečať, ozývajú sa „hlasy, hromy, blesky a zemetrasenie“. „Hodinou“, keď sa „zemetrasenie“ zo Zjavenia jedenástej kapitoly prvýkrát naplnilo, bola Francúzska revolúcia, a dokonalým naplnením tejto „hodiny“ je „otras“ šelmy zo „zeme“ pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Práve v tej „hodine“ je siedma pečať úplne otvorená. Kríž je predobrazom nedeľného zákona a pri kríži nastalo veľké zemetrasenie.

Ježiš znova zvolal mocným hlasom a vypustil ducha. A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dvoje odhora až dolu; zem sa zatriasla a skaly sa pukali. Matúš 25:51.

Na kríži bolo zvrhnuté satanovo kráľovstvo, ako bude aj pri nedeľnom zákone.

„Kristus nevydal svoj život, kým nedokončil dielo, ktoré prišiel vykonať, a svojím posledným dychom zvolal: ‚Je dokonané.‘ Ján 19,30. Boj bol vybojovaný. Jeho pravica a Jeho sväté rameno Mu vydobyli víťazstvo. Ako Víťaz vztýčil svoju zástavu na večných výšinách. Nebola azda medzi anjelmi radosť? Celé nebo jasalo nad Spasiteľovým víťazstvom. Satan bol

porazený a vedel, že jeho kráľovstvo je stratené.“ Túžba vekov, 758.

Zemetrasenie kríža je znázornením „pravdy“, ktorá je Alfa i Omega. „Pravda“ je začiatok, stred i koniec; je to hebrejské slovo, ktoré vzniklo spojením prvého, trinásteho a posledného písmena hebrejskej abecedy. Keď Kristus zomrel, nastalo zemetrasenie, a potom pri Jeho vzkriesení nastalo ďalšie zemetrasenie. Pri kríži bolo prvé zemetrasenie, potom hrob a potom zemetrasenie pri Jeho vzkriesení. Pri oboch zemetraseniach sa otvorili hroby.

„Keď Ježiš, visiaci na kríži, zvolal: „Je dokonané,“ skaly sa roztrhli, zem sa zatriasla a niektoré hroby sa otvorili. Keď vstal ako víťaz nad smrťou a hrobom, zatiaľ čo sa zem ešte zmiatla a sláva neba ožarovala toto posvätné miesto, mnohí zo spravodlivých mŕtvych, poslušní Jeho volaniu, vyšli ako svedkovia toho, že vstal z mŕtvych. Títo uprednostení, vzkriesení svätí vyšli oslávení. Boli to vyvolení a svätí zo všetkých vekov, od stvorenia až po dni Krista. A tak, kým sa židovskí vodcovia usilovali zatajiť skutočnosť Kristovho vzkriesenia, Boh sa rozhodol vyvieť z ich hrobov zástup, aby dosvedčil, že Ježiš vstal z mŕtvych, a aby vyhlásil Jeho slávu.“ Early Writings, 184.

Pri prvom zemetrasení sa otvorili hroby a pri poslednom zemetrasení sa otvoril Kristov hrob. V Zjavení jedenásť dvaja svedkovia vychádzajú zo svojich hrobov v tú istú hodinu ako zemetrasenie. Zemetrasenie je nedeľný zákon, ktorý je predobrazovaný krížom. V hodine nedeľného zákona teda majú nastať dve vzkriesenia. Prvé predstavuje zrodenie sto štyridsaťštyri tisíc, ktoré nastáva skôr, než žena začne rodiť, druhé sa odohráva v jej pôrodných bolestiach. Žena zo Zjavenia dvanásť najprv bez akýchkoľvek pôrodných bolestí porodí mužské dieťa, ktoré má vládnuť národom železnou berlou. Potom, pri nedeľnom zákone, sa začnú jej pôrodné bolesti a porodí druhé dieťa. Najprv porodí Eliáša a napokon porodí Mojžiša. Nedeľný zákon je hodinou vzkriesenia dvojčiat zo Zjavenia sedem.

Keď sa pri nedeľnom zákone úplne otvorí siedma pečať, nastane v nebi ticho asi na pol hodiny.

„Boh však trpel so svojím Synom. Anjeli boli svedkami Spasiteľovej úzkosti. Videli svojho Pána obklúčeného légiami satanských síl, jeho prirodzenosť zaťaženú chvejúcou sa, tajomnou hrôzou. V nebi zavládlo ticho. Nijaká harfa nezaznela. Keby smrteľníci mohli uzrieť úžas anjelského zástupu, ktorý v nemom zármutku sledoval, ako Otec oddeľuje od svojho milovaného Syna lúče svetla, lásky a slávy, lepšie by pochopili, aký odporný je v jeho očiach hriech.“ Túžba vekov, 693.

Prvá polhodina hodiny zemetrasenia predstavuje prvé narodenie alebo vzkriesenie dvoch svedkov. V tejto polhodine sú dvaja svedkovia zapečatení. Musia byť zapečatení pred nedeľným zákonom, lebo sú zástavou, ktorá počas zostávajúcej polhodiny povoláva druhé dieťa z hrobu. Druhé dieťa môže byť privedené k životu len tým, že počas pôrodných bolestí krízy nedeľného zákona uvidí mužov a ženy s pečaťou Božou.

„Dielo Ducha Svätého spočíva v tom, aby usvedčoval svet z hriechu, zo spravodlivosti a zo súdu. Svet môže byť varovaný jedine vtedy, keď vidí tých, čo veria pravde, posvätených pravdou, ako konajú podľa vznešených a svätých zásad a vo vysokom, ušľachtilom zmysle ukazujú deliacu čiaru medzi tými, ktorí zachovávajú Božie prikázania, a tými, ktorí ich

pošliapavajú nohami. Posvätenie Duchom zvýrazňuje rozdiel medzi tými, ktorí majú Božiu pečať, a tými, ktorí zachovávajú nepravý deň odpočinku. Keď príde skúška, bude jasne ukázané, čo je znamenie šelmy. Je ním zachovávanie nedele. Tí, ktorí po tom, čo počuli pravdu, naďalej pokladajú tento deň za svätý, nesú podpis človeka hriechu, ktorý sa domnieval, že zmení časy a zákony.“ Bible Training School, 1. december 1903.

Prvorodení ženy sú stodridsaťštyritisíc, ktorí sú v knihe Zjavenie označení ako prvotiny. Predstavujú znamenie, ktoré musí druhé stádo rozpoznať v kríze a zápase boja o nedeľný zákon. Týmto znamením je sobota, ktorú stodridsaťštyritisíc zachovávajú v čase, keď je to nezákonné. Sestra Whiteová nazýva ich zástavu „krvou zmáčaným zástavom Kniežaťa Emanuela“.

„Vo videní som uvidela dve vojska v strašnom boji. Jedno vojsko viedli zástavy nesúce odznaky sveta; druhé viedla krvou zbrotená zástava Kniežaťa Emanuela. Jedna zástava za druhou zostávala ležať v prachu, keď sa zástup za zástupom z Pánovho vojska pripájal k nepriateľovi a kmeň za kmeňom zo šikov nepriateľa sa spájal s Božím ľudom zachovávajúcim prikázania. Anjel letiaci prostred neba vkladal zástavu Emanuela do mnohých rúk, zatiaľ čo mocný veliteľ volal mocným hlasom: „Nastúpte do radu. Nech tí, ktorí sú verní prikázaniam Božím a svedectvu Kristovmu, teraz zaujmú svoje miesto. Vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, a nečistého sa nedotýkajte, a ja vás prijmem a budem vám Otcom, a vy budete mojimi synmi a dcérami. Nech všetci, ktorí chcú, vystúpia na pomoc Hospodinovi, na pomoc Hospodinovi proti mocným.““ Testimonies, zväzok 8, 41.

Krvou zástava je to, čo musí Božie iné stádo uzrieť v čase krízy nedeľného zákona. Zástava je vzhádzajúcim svetlom neseným sto štyridsiatimi štyrmi tisícmi. Tá zástava je červenej farby, lebo je to krvou zástava. Táto zástava bola predobrazená v bitke pri Jerichu, keď Rachab prijala a ochránila zvedov a potom uznala svoju podriadenosť Jozuovmu vojsku tým, že vyvesila zo svojho okna šarlátovú niť. Rachab predstavuje Božie druhorodené deti v kríze nedeľného zákona, ktoré vidia a prijímajú šarlátové znamenie a prichádzajú do poslušnosti voči Jozuovmu vojsku. Šarlátová niť, ktorú Rachab použila, bola znamením pre Jozuovo vojsko, aby neničilo Rachabinu domácnosť.

Rachab predstavuje tých, ktorí sú ešte v Babylone počas krízy nedeľného zákona, a Jozuovo vojsko predstavuje prvorodených zo sto štyridsiatich štyroch tisíc. Šarlátová niť je symbolom Božej soboty. Šarlátová niť bola príkazom vyzvedačov daným Rachab, ktorý musela zachovať, ak mala získať Božiu ochranu.

Hľa, keď vojdeme do krajiny, priviažeš túto šarlátovú niť do okna, ktorým si nás spustila; a privedieš k sebe domov svojho otca, svoju matku, svojich bratov i celý dom svojho otca. Jozua 2:8.

Znamenie, ktoré musia vidieť tí, čo sú ešte stále v Babylone, je znázornené šarlátovou niťou, ktorou je sobota, no ktorá zároveň označuje rozdiel medzi oboma dvojčatami. Prvorodené dvojča predstavuje sto štyridsaťštyri tisíc, lebo vo svojich rukách nesú zástavu kniežaťa Emanuela, zafarbenú krvou.

A vztýči zástavu pre národy a zhromaždí vyhnancov Izraela a rozptýlených z Júdu pozbiera zo štyroch končín zeme. Aj Efrajimova závišť pominie a nepriatelia Júdu budú vyhladení; Efrajim nebude závidieť Júdovi a Júda nebude sužovať Efrajima. Ale poletia na pleciah Filištíncov na západ; spoločne budú plieniť synov východu; položia svoju ruku na Edóm a Moáb a synovia Ammónovi ich budú poslúchať. Izaiáš 11:12–14.

Prvorodené dvojča má šarlátové znamenie, ktorým je šarlátová niť označujúca prvorodeného. Prvorodeným dvojčatom je Zárach a druhorodeným je Fáres.

A stalo sa v čase jej pôrodu, že hľa, v jej lone boli dvojčičky. A stalo sa, keď rodila, že jedno vystrelo ruku; a babica vzala a priviazala mu na ruku šarlátovú niť so slovami: Tento vyšiel prvý. Ale stalo sa, keď vtiahlo svoju ruku späť, že hľa, vyšiel jeho brat; i povedala: Ako si sa predral von? Toto preborenie nech je na tebe. Preto mu dali meno Fáres. Potom vyšiel jeho brat, ktorý mal na ruke šarlátovú niť; a dali mu meno Zárach. 1. Mojžišova 38:27–30.

Zára znamená vychádzajúce svetlo a Fáres znamená preraziť. Keď dvojča Fáres uvidí vychádzajúce svetlo znamenia šarlátovej nite na ruke svojho dvojčata, svojho brata Záru, „prerazí“, čiže vyjde z Babylonu. Zárovo rozpoznanie vychádzajúceho svetla šarlátovej nite označuje podriadenie sa naposledy narodeného dvojčata prvorodenému dvojčatu.

A prídu od východu i od západu, od severu i od juhu a zasadnú si v Božom kráľovstve. A hľa, sú poslední, ktorí budú prví, a sú prví, ktorí budú poslední. Lukáš 13,29.30.

Skryté dejiny siedmich hromov označujú tri medzníky. Prvý i posledný medzník sú sklamaniami. Obdobie medzi prvým sklamaním a posolstvom Polnočného volania je čas meškania. Od Polnočného volania, ktoré je druhým medzníkom, je časovým obdobím čas pečatenia. Obdobie, ktoré je časom pečatenia, sa končí pri poslednom sklamaní.

Skryté dejiny siedmich hromov označujú tri medzníky. Prvým i posledným medzníkom je otvorenie hrobov pri zemetrasení. Obdobie medzi otvorením prvého hrobu a posolstvom Polnočného volania je čas meškania. Od Polnočného volania, ktoré je druhým medzníkom, je dané časové obdobie čas pečatenia. Obdobie, ktoré je časom pečatenia, sa končí otvorením posledného hrobu.

O týchto dvoch svedkoch troch krokov skrytých dejín siedmich hromov svedčí aj Kristova smrť a vzkriesenie. Prvé otvorenie hrobu bolo symbolizované Kristovým krstom do vodného hrobu, posledným hrobom bol kríž. Medzi Kristovým krstom a krížom Kristus hlásal svoje posolstvo, čo bolo predobrazom Polnočného volania. Toto ohlasovanie uskutočnil v priebehu tisícdvostonásťdesiatich dní. Po kríži bolo v osobe Jeho učeníkov posolstvo Polnočného volania zopakované počas tisícdvostonásťdesiatich dní až do Štefanovej smrti.

Dvaja svedkovia zo zjavenia jedenástej kapitoly dostali moc hlásať posolstvo Polnočného volania počas tisícdvostonásťdesiatich dní. Potom boli zabíjani a ležali na uliciach tisícdvostonásťdesiat dní, až kým neboli znovu privedení k životu a obdarení mocou.

V nasledujúcom článku budeme tieto pravdy ďalej skúmať.

„Ak nedôjde k skutočnému obráteniu duše k Bohu; ak životodarný dych Boží neoživí dušu k duchovnému životu; ak tých, ktorí sa hlásia k pravde, nepohýna zásada zrodená z neba, potom nie sú zrodení z neporušiteľného semena, ktoré žije a zostáva naveky. Ak nedôverujú spravodlivosti Kristovej ako svojej jedinej istote; ak nenapodobňujú Jeho povahu a nepracujú v Jeho duchu, sú nahí, nemajú na sebe rúcho Jeho spravodlivosti. Mŕtvi sa často pokladajú za živých; lebo tí, ktorí uskutočňujú to, čo podľa svojich vlastných predstáv nazývajú spasením, nemajú v sebe Boha, ktorý v nich pôsobí chcenie i činenie podľa svojej dobrej vôle.“

„Túto skupinu výstižne predstavuje údolie suchých kostí, ktoré Ezechiel videl vo videní.“
Review and Herald, 17. januára 1893.